

ಸುಂದರ ದಾಖಲೆಯಿದು. ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ, ಅವರು ನಮಗೆ ತುಂಬ ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವಚನವೇದದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಾಢ ಸಮಾಧಿಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವಂತ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ವಚನವೇದದ ಪ್ರತಿಪುಟದಲ್ಲೂ ನಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಬೇರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವತಾರಪುರುಷರ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಾಗಲಿ ನಮಗೆ ದೊರಕದು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವಚನವೇದವು ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಕೃತಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ವಚನವೇದದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಸಮಾಧಿಯ ವಿವರಣೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಇನ್ನಿತರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇದು ಒಂದು ಮಹೋತ್ತಮ ಕೃತಿಯೆನಿಸಿದೆ. ವಚನವೇದದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹಿಂದುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳು ಕೇವಲ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಂಬ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯದಡೆಗೆ ಪಯಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪಯಣಿಗರಿಗೂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉಪದೇಶಗಳು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ.

ವಚನವೇದವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೈಪಿಡಿ. ಇದು ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಕಾರಿ. ಕೆಲವರು ತಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾದಾಗ ಓದಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮಗೆ ದುಃಖ ಒದಗಿದೆ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಏನು ಹೇಳುವರೆಂಬುದನ್ನು ಓದಲು ನಮಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಹಿಂದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುತು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಅಥವಾ ಯಾರೋ ವಿನಾಕರಣ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ದುಃಖ ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ಹೇಗೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು? ಆಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿರುವ, ಮೊದಲೇ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ, ವಚನವೇದವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಸಹಾಯಕಾರಿ.

ಗುರುದೇವರು ಮಾನುಷ್ (ಮನುಷ್ಯನು) ಮನ್‌ಹುಷ್ (ತನ್ನ ನೈಜಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವಚನವೇದದಲ್ಲಿನ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದರೆ, ಅದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಥ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಶಕ್ತಿ ಈ ಉದ್ಗಂಧದಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಕೃತಿ, ಅಸಾಧಾರಣ ಗ್ರಂಥ. ★

ಸ್ನೇಹಪ್ರಭ

ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡ ಅಂದುಕೊಂಡರೂ, ಇತರರ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸೂಯೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಅಸೂಯೆ ಎನ್ನುವುದು ಗುಲಾಮತನದ ಪರಿಣಾಮ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗುಲಾಮತನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೀಳರಿಮೆಯು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕೀಳರಿಮೆ ಇರಬಹುದು. ಅವರ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೀಳರಿಮೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಇತರರ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಸೂಯೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಸಹಜ.

ನಾವು ಗುಲಾಮರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ವಿಧೇಯರಾಗಿರಬೇಕು. ಗುಲಾಮತನವೇ ಬೇರೆ, ವಿಧೇಯತನವೇ ಬೇರೆ. ನಾವು ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಲೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗುಲಾಮ ಮನೋಭಾವ ಒಳಗಡೆ ಇರುವಾಗ, ಅದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವಿಧೇಯನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದುಂಟು. ಅಸೂಯೆ, ಅವಿಧೇಯತೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಗುಲಾಮತನದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು.

ಈ ಗುಲಾಮತನ ಹೋಗಬೇಕು. ಗುಲಾಮನು ಎಂದೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸವು ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬೇಕು. ಕೆಲಸವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ನಾವು ಎಲ್ಲೇ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ಅದು ಹೊರೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಳಾಗಿದ್ದರೂ ಯಜಮಾನನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ಅಸೂಯೆಪಡಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಿಶಾಲವಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾರೂ ಪರರಲ್ಲ. ಇತರರ ಗೃಹಿಯೂ ನಮ್ಮದೇ ಗೃಹ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಯಶಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮವರೇ ಆದುದರಿಂದ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮವರೇ ಆದರೆ, ಎಲ್ಲರ ಯಶಸ್ಸೂ ನಮ್ಮದೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ಅಸೂಯೆಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆಗಳು ಉಂಟಾದಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಅಸೂಯಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ತುಂಬು ಜೀವನವನ್ನು, ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು.

(ಬರಹ: ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಸ್ಥಾನಂದ)